

de hoge kosten en werd besloten in de inrichtingen met een eigen school te beginnen, hetgeen in januari 1887 gebeurde in de eetzaal die daarvoor ingeruimd werd. Eerste schoolhoofd was J. Postma, afkomstig uit het vertrouwde Nieuwveen en aanbevolen door de evangelist N. M. Feringa te Amsterdam. Twee maanden na zijn komst te Alphen overleed zijn oudste dochter op de leeftijd van twintig jaar, zij sprak voor haar sterven de wens uit dat geen uiterlijke tekenen van rouw mochten worden gedragen. Postma begreep dat God hem in dit sterfgeval iets te zeggen had en zette zich tot een intensieve taakvervulling. Hij zag zijn onderwijs als zending.

De eigen school bracht niet alleen indirect financieel voordeel, maar was ook een mogelijkheid om de kinderen op hun eigen niveau te benaderen. Geel verklaarde dat dit nodig was om 'de gehalte hunner schoolkennis'. Hij zei dit op de bestuursvergadering van 9 mei 1893, toen beraadslaagd werd over de aanstelling van een nieuwe hulponderwijzer die f. 150,— per jaar moest verdienen met een jaarlijkse verhoging van f. 25,— tot f. 300,— toe als hij zijn acte ordeoefeningen zou behalen. 'Broeder' - zo noemden de bestuursleden elkaar - Van Lennep vroeg of deze hoge kosten niet bespaard konden worden door de kinderen toch maar weer naar de dorpsschool te zenden, maar Geel wist dit met het genoemde argument te verijdelen.

Een groot probleem bij de opeengepakte kinderen waren besmettelijke ziekten. Als er mazelen voorkwamen in het moederhuis sloegen deze nogal eens over naar de grote huizen. In 1894 brak cholera uit, gevolg van het feit dat een vroom personeelslid had gezegd dat het Rijnwater van God afkomstig was en dus gedronken kon worden. Een noodkreet aan het adres van bevriende diaconessen werd geslaakt, vier van hen kwamen helpen, een Alphens fabrikant stelde gratis drinkwater en ongelimiteerd ijs ter beschikking en een ramp werd afgewend. Toen besloot het bestuur, in een buitengewone vergadering, dat voortaan geen kinderen meer mochten worden ingeschakeld bij ziekenverpleging, tegen de zin van Geel die verklaarde dat dit inging tegen zijn ideaal van één groot gezin, waarin de een de ander bijstaat. Geel had wel vaker een naïef vertrouwen. Toen in 1904 een onderzoek van rijkswege werd ingesteld naar sanitaire voorzieningen, luchtverversing, drinkwater etc. bleek dat de gebouwen in verschillend opzicht niet voldeden aan de minimeisen van de komende kindervetten. Het bestuur nam toen de noodzakelijke maatregelen. Geel wist zich te schikken.